

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

16 ביולי 2025
כ' בתמוז תשפ"ה

ת"א 27348-07-25 פת נ' הבנק הבינלאומי
הראשון לישראל בע"מ ואח'

בקשה מס' 1

לפני כבוד השופט הבכיר חגי ברנר

ג'ודי מרים פת

המבקשת

ל עצמה

נגד

1. המשיבים הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ

2. עידית פרי וינברג

3. דודי כץ

4. יוליאנה עמנואל

ע"י ב"כ עוה"ד יונתן סונדרס ועוה"ד ריקי בר

5. הרשות להגנת הפרטיות

7. הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור

ע"י ב"כ עוה"ד שלמה כהן

6. כרטיסי אשראי לישראל בע"מ

החלטה

בעניין בקשה דחופה למתן צו מניעה זמני מיום 10.7.2025

מבוא

1. המבקשת, עורכת דין במקצועה, מנהלת חשבון בנק אצל המשיב 1, הבנק הבינלאומי הראשון בע"מ (להלן: "הבנק"). המשיבים 2-4 הם עובדי הבנק אשר עמדו בקשר עם המבקשת.
2. המבקשת הגישה בקשה לצו מניעה זמני בה מבוקש להורות למשיבים 1-4 (להלן ביחד: "המשיבים") "לשמור לאלתר וללא כל שינוי" לוגים של מערכת הגישה לחשבון המבקשת; תכתובות פנימיות של מחלקות הבנק בנוגע לשאלות שהעלתה המבקשת; ממצאי מערך הסייבר הפנימי לגבי חשבון המבקשת וכרטיסי האשראי שלה; כל נסיון שינוי, עריכה או מחיקה של פניות שהזינה המבקשת למערכת; וכל תיעוד הקשור לחשבונה של המבקשת.
3. עוד מבוקש להורות למשיבים להגיש תוך 7 ימים תצהיר מאומת על ידי מנהל הסייבר או קצין האבטחה הראשי של הבנק, הכולל פירוט של פעולות שבוצעו במערכת הפניות של הבנק ביחס למבקשת; כל שינוי או תיעוד של הודעת שהוזנו על ידי המבקשת; וכל בדיקה שנעשתה בקשר ישיר או עקיף לחשבונה של המבקשת.
4. לבסוף מבוקש להורות למשיבים להימנע מכל פעולה אשר עלולה לפגוע בשלמותם, זמינותם או מהימנותם של חומרים אלו, לרבות כל נסיון ליצור גרסאות חדשות, מסמכים חלופיים או תיעוד רטרואקטיבי.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

16 ביולי 2025
כ' בתמוז תשפ"ה

ת"א 27348-07-25 פת נ' הבנק הבינלאומי
הראשון לישראל בע"מ ואח'

טענות המבקשת

5. בבסיס הבקשה עומד חשד של המבקשת שמא מאן דהוא פרץ לחשבון הבנק שלה וביצע בו פעולות חשודות של הלבנת הון (אם אכן ירדתי לסוף דעתה). אם נבור את הבר מהתבן, מדובר בחיוב בסך 61 ₪ לטובת חברת פרטנר בגין שירותים שזו סיפקה למבקשת, שבוצע באמצעות כרטיס אשראי חדש של המבקשת שטרם הופעל על ידה והחליף כרטיס אשראי קודם שהיה לה; בזיכוי חשבונה של המבקשת ביום 28.5.2025 בסך של 161,191 ₪ שבוצע על ידי רשות המיסים; בזיכוי חשבונה של המבקשת מיום 28.5.2025 על סך של 1,880 ש"ח בגין גמלת ביטוח לאומי לה זכאית המבקשת; בהחזר מע"מ לעוסקים שבוצע בחשבונה של המבקשת ביום 29.5.2025 בסך של 592 ₪; ובחסימת היכולת של המבקשת לבצע פעולות באתר האינטרנט של הבנק קודם שהוחלפו שם המשתמש והסיסמא שלה, בעקבות כך שדיווחה לבנק על השימוש לרעה שנעשה בחשבונה.

6. המבקשת טוענת כי דרשה לקבל מהבנק "אסמכתאות" לכל הפעולות שפורטו לעיל, אך דרישתה סורבה. היא מוסיפה וטוענת כי בעת כניסתה לחשבונה באתר האינטרנט של הבנק היא מועברת באופן חריג למה שהיא מכנה "מסכים כפולים ובלתי תקינים- אשר עשויים להעיד על קיומה של שכבת ביניים או פעילות גורם שלישי בממשק". המבקשת מוסיפה ומציינת כי קיבלה מכתבים מרשויות, ממקורות דואר אלקטרוני לא מזוהים, הכוללים כינויים כמו "DONTREPLY", מה שמעיד "על אפשרות להטעיה או זיוף".

טענות המשיבים

7. בתגובה לבקשה טוענים המשיבים כי מדובר בתביעה חסרת פשר ומופרכת, שנועדה להטריד את המשיבים ולעשות שימוש לרעה בהליכי משפט ודינה להיות מסולקת על הסף.

8. ראשית, כך טוענים המשיבים, יש למחוק על הסף את ההליך נגד המשיבים 2-4 בהיותם עובדי הבנק שפעלו במסגרת תפקידם, לא חרגו מסמכותם ולא פעלו בזדון או ברשלנות.

9. לגופו של ענין טוענים המשיבים כי הסעדים הזמניים המבוקשים מיותרים ואינם נדרשים, משום שמדובר בבנק הפועל על פי דין; מסמכיו מהווים רשומה מוסדית; הם נשמרים בהתאם לדרישות כל דין ומאובטחים כחלק משגרת העבודה של כל תאגיד בנקאי. ממילא אין כל צורך בצווים זמניים לשמירתם של המסמכים או מאגרי המידע. הבנק ועובדיו לעולם אינם עורכים שינויים בדיעבד במסמכים, והמערכות בהן נשמר המידע מתועדות ומבוססות. המשיבים מוסיפים ומציינים כי די בהודעת הבנק, כפי המובן מאליו, שמאגרי המידע יישמרו אצלו כפי שהם ולא ייערכו על ידי הבנק שינויים כלשהם. מוסיפים וטוענים המשיבים כי אין כל בסיס למתן צו עשה של מסירת תצהיר מטעם ראש מחלקת הסייבר, סעד שמקומו, אם בכלל, במסגרת ההליך העיקרי.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

16 ביולי 2025
כ' בתמוז תשפ"ה

ת"א 27348-07-25 פת נ' הבנק הבינלאומי
הראשון לישראל בע"מ ואח'

דיון והכרעה

10. הבקשה נקבעה לדיון באולם. בפתח הדיון נעשו מספר נסיונות לברר עם המבקשת האם נוכח הצהרותיו אלה של הבנק היא מוכנה למשוך את בקשתה, אלא שהמבקשת הודיעה כי היא עומדת על הבקשה במלואה.

11. לאחר עיון בטיעוני הצדדים בכתב ובעל פה, לרבות שמיעת הסבריה של המבקשת באשר לטיב חשדותיה, באתי לכלל מסקנה כי הדין עם המשיבים, וכי אכן מדובר בבקשה חסרת פשר ומופרכת, שעולה עד כדי בקשה טרדנית וקנטרנית כמשמעות מונחים אלה בתקנה 41(א)(2) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט- 2018 (להלן: "התקנות"). דינה של הבקשה להיות מסולקת על הסף, ואם לא על הסף, הרי שלגופו של ענין.

12. ראשית לכל, נוכח הצהרתו של הבנק, בכתב ובעל פה, לפיה הבנק ועובדיו לעולם אינם עורכים שינויים בדיעבד במסמכים; כי המערכות בהן נשמר המידע מתועדות ומבוססות; וכי מאגרי המידע יישמרו בבנק כפי שהם ולא ייערכו על ידו שינויים כלשהם, דין הבקשה להידחות בהיותה מיותרת בתכלית.

13. שנית אם דרושים למבקשת מסמכים כלשהם לשם הוכחת טענותיה וחשדותיה, ראוי שתבקש זאת במסגרת הליכי גילוי ועיון במסמכים בהליך העיקרי, ולא על דרך של בקשה לצו מניעה זמני, ודאי לא בקשה כה גורפת ומרחיקת לכת.

14. יתר על כן. לאחר שהמבקשת הודיעה כי הצהרות הבנק, בכתב ולפרוטוקול, אינן מספקות אותה, נעשו על ידי נסיונות חוזרים ונשנים להבין על מה ולמה יצא קצפה של המבקשת על הבנק. התברר כי המבקשת דורשת אסמכתאות בקשר לפעולות שבוצעו בחשבונה, ואשר פורטו לעיל. בעקבות כך, הובהר למבקשת על ידי הבנק, באריכות רבה ופעם אחר פעם, כי אין לבנק כל מידע באשר לזיכויים שבוצעו לחשבונה, מלבד זהותו של הגוף המזכה (רשות המיסים והמוסד לביטוח לאומי) ומספר האסמכתא של הזיכוי, וכי המבקשת יכולה לפנות לגורמים הללו כדי להבין על מה ולמה זיכו את חשבונה. כלומר, הבנק יודע כי החשבון זוכה על ידי רשות המיסים או המוסד לביטוח לאומי, אך איננו יכול לומר למבקשת, משום שאיננו יודע, מה הסיבה שבגינה בוצע הזיכוי.

15. עוד התברר כי החיוב בסך 61 ₪ המופיע בחשבונה של המבקשת הוא בגין שירותים שהמבקשת קיבלה מחברת פרטנר ומקורו בהוראת קבע שהיא עצמה נתנה בשעתו, אשר המשיכה לעמוד בתוקף גם לאחר הפקת כרטיס האשראי החדש, למרות שזה טרם הופעל. חרף זאת המבקשת מתעקשת לטעון שמאן דהוא השתלט על כרטיס האשראי שלה שטרם הופעל, כדי לגבות עבור חברת פרטנר את הסכום האמור (שהמבקשת מודה כי ממילא היא חבה בתשלום).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

16 ביולי 2025
כ' בתמוז תשפ"ה

ת"א 27348-07-25 פת נ' הבנק הבינלאומי
הראשון לישראל בע"מ ואח'

16. בנוסף הובהר למבקשת כי חשבונה לא נחסם, אלא נחסמה באופן זמני בלבד היכולת להיכנס לאתר האינטרנט של הבנק, וזאת עד להחלפת שם המשתמש והסיסמא. הדבר נעשה בעקבות טענתה של המבקשת עצמה לפיה מישהו עושה שימוש לרעה בחשבונה. מרגע שנמסרו למבקשת שם משתמש וסיסמא חדשים, הוסרה החסימה מלפעול באמצעות אתר האינטרנט.

17. אגב שאלות ההבהרה שנשאלה המבקשת במהלך הדיון, התברר כי היא סבורה שזיכוי המס שהוזרם לחשבונה אכן מגיע לה, אלא שלדבריה, הוא היה אמור להיות מועבר אליה שלושה חודשים קודם לכן, ורק בעקבות ביקור שערכה ברשות המיסים לבירור פשר העיכוב, התשלום בוצע לבסוף. מכאן מסיקה המבקשת כי התשלום הועבר בשעתו לחשבון של צד שלישי כלשהו (ממש כך), ורק בעקבות פנייתה הוא הועבר אליה.

18. המבקשת התבקשה להדגים לבית המשפט כיצד הגיעה למסקנה, בזמן כניסה לאתר האינטרנט של הבנק, כי ישנם "מסכים כפולים ובלתי תקינים- אשר עשויים להעיד על קיומה של שכבת ביניים או פעילות גורם שלישי בממשק". או אז התברר כי המסך שהיא רואה לנגד עיניה, זהה למסך הכניסה בו נתקל כל מי שמבקש להיכנס לאתר אינטרנט של בנק ומתבקש תחילה להקליד שם משתמש וסיסמא (ככל שאלה אינם שמורים בזיכרון המחשב).

19. לבסוף הוצע למבקשת, אם היא סבורה שהבנק נהג כלפיה שלא כשורה באופן כלשהו, להגיש נגדו תלונה למפקח על הבנקים, לרשות להגנת הפרטיות, לרשות לאיסור הלבנת הון או לכל רשות אחרת ששמה נקוב בבקשה (הרשות להגנת הפרטיות והרשות לאיסור הלבנת הון אף צורפו כנתבעות פורמליות בהליך העיקרי). הבנק אף הציע למבקשת, נוכח חוסר האמון הקיצוני שהיא מגלה כלפי הבנק ועובדיו ומעשי הזיוף והסתרת הנתונים שהיא מייחסת להם, לסגור את החשבון ולפתוח חשבון בבנק אחר. גם אחר כל הדברים האלה המשיכה המבקשת לדבוק בטענותיה ולבקש כי הבקשה תוכרע לגופו של ענין.

20. המבקשת לא השכילה להצביע על דופי כלשהו שנפל בפעולות הבנק בקשר אליה ולחשבונה. החשדות שהציגה בקשר לפעולות שבוצעו בחשבונה נחזים על פניהם להיות חשדות סרק, שאין מאחוריהם דבר וחצי דבר זולת תיאוריות קונספירציה נטולות כל בסיס או הגיון. למעשה, המבקשת במו ידיה היא שחוללה סערה בכוס מים בכך שהתלוננה בבנק על שימוש לרעה בחשבונה, מה שגרם לכך שהבנק יחסום זמנית את הגישה לחשבונה באמצעות אתר האינטרנט, עד אשר המבקשת תקבל שם משתמש וסיסמא חדשים.

בצדק טען איפוא ב"כ הבנק כי דרישתה של המבקשת לצו מניעה זמני האוסר על הבנק לערוך שינויים במסמכים או להעלימם, משולה לבקשת צו מניעה זמני נגד אדם מן היישוב, שלא חטא ולא פשע, האוסר עליו לבצע מעשים של גניבה וזיוף.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

16 ביולי 2025
כ' בתמוז תשפ"ה

ת"א 27348-07-25 פת נ' הבנק הבינלאומי
הראשון לישראל בע"מ ואח'

21. דוגמא נוספת לטיבן של טענות המבקשת ניתן למצוא בטרזניה שלה בדבר קבלת דואר אלקטרוני שנכתב בו "DONTREPLY", מה שמעיד לשיטתה "על אפשרות להטעיה או זיוף". והרי כל משתמש בדואר אלקטרוני מקבל הודעות מעין אלה כדבר שבשגרה, ואין בכך ולו גם צל של ראייה לכך שמדובר במעשה הטעיה או זיוף (להבדיל מהודעה תמימה על כך שאין לשלוח תשובה אל כתובתו של השולח המסויים משום שהתיבה אינה מנוטרת ולא נועדה לקבלת תשובות).

22. בנוסף, המבקשת לא ביססה כל זכות לקבלת צו עשה קבוע (הפקת דו"ח מאומת על ידי מנהל הסייבר או קצין האבטחה הראשי של הבנק), במסגרת בקשה לקבלת סעדים זמניים. בפסקה נקבע כי סעד זמני המביא לשינוי במצב הדברים הקיים עוד בטרם ניתנה הכרעה סופית בתובענה, ראוי שיינתן רק במקרים חריגים בהם נוכח בית המשפט כי התערבותו חיונית כדי למנוע תוצאה קשה ביותר, וכי לולא התערבותו צפוי להיגרם למבקש הסעד הזמני נזק משמעותי אשר אינו ניתן לתיקון באמצעות פיצוי כספי (רע"א 7696/19 ההתאחדות לכדורגל בישראל נ' עירוני מודיעין העמותה העירונית לספורט מודיעין מכבים רעות, בפסקה 9 (נבו 25.11.2019); רע"א 7618/19 Weight Watchers International, Inc נ' שומרי משקל בע"מ, בפסקה 12 (נבו 24.12.2019); רע"א 6582/15 עמותת איעמאר לפיתוח וצמיחה כלכלית נ' בנק הדואר, חברת דואר ישראל בע"מ, בפסקה 12 (נבו 1.11.2015); רע"א 5843/05 איגוד ערים לאיכות הסביבה דרום יהודה נ' שרון דן השקעות בע"מ, בפסקאות 6-7 (נבו 13.12.2005)). זה בוודאי איננו המקרה שלפנינו.

23. יצויין כי הנטייה להימנע ממתן צו עשה זמני חלה ביתר שאת מקום, כמו במקרה דנן, בו הסעד הזמני המבוקש חופף לסעד העיקרי שנדרש בתביעה, הואיל ואין זה ראוי להכריע בשאלה העומדת במוקד התביעה כבר במסגרת הליך מקדמי, על יסוד תשתית ראייתית לכאורית ובטרם הוכחה זכותו של התובע לאשורה (רע"א 1052/24 בנק מזרחי טפחות בע"מ נ' זק"א - איתור חילוץ והצלה, בפסקה 13 (נבו 2.4.2024); רע"א 6252/23 נאות אט יזום ובניה בע"מ נ' גאון, בפסקה 9 (נבו 7.12.2023)).

24. כידוע, זמן שיפוטי הוא משאב מוגבל ויקר, וכך גם זמנם של בעלי דין הנתבעים על לא עוול בכפם. תיאוריות קונספירציה מופרכות אין מקומן להתברר בבית המשפט תוך גזילת זמנם של כלל הנוגעים בדבר, לרבות בית המשפט והצד שכנגד (ובעקיפין, גם של ציבור המתדיינים בכללותו). ודוק. גם הליך סרק דוגמת הבקשה הנוכחית גוזל בסופו של דבר זמן שיפוטי רב שיורד לטמיון, הן בהכנה לדיון, הן בדיון עצמו והן בכתיבת החלטה שיפוטית לאחר מכן. כל זאת, על חשבון תיקים אחרים ובעלי דין אחרים, שמעלים טענות אמיתיות שראויות לבירור אלא שבירור עניינם מתעכב. כפי שנפסק אך לאחרונה בעפ"ס 5857-03-25 פלוני נ' פלוני בפסקה 8 (נבו 17.3.2025):

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

16 ביולי 2025
כ' בתמוז תשפ"ה

ת"א 27348-07-25 פת נ' הבנק הבינלאומי
הראשון לישראל בע"מ ואח'

"בכל תיק שמתנהל בבית המשפט הציבור הוא צד נוסף הסמוי מן העין, אך יש לקחת אותו בחשבון. זאת, מאחר שהמשאב של זמן שיפוטי הוא משאב מוגבל, וכאשר לא מנצלים אותו ביעילות, הציבור שממתין ליומו בבית המשפט הוא שנפגע מכך."

ברוך דומה נפסק ברע"א 985/24 מאיר אליהו נ' נציגות הבית המשותף ברח' צבי שץ 14-16
חולון (נבו 26.3.2024) כי:

"הציבור הוא צד סמוי לדיון בהיבט זה שיש להתחשב במשאב הציבורי שהוא משאב השיפוטי"

(ראו גם ע"א 3464/22 חמי (נחמיה) אידל נ' מימון ישיר מקבוצת ישיר (2006) בע"מ בפסקה 44 (נבו 5.11.2023)).

לא למותר להזכיר בהקשר זה גם את תקנה 5 לתקנות, אשר קובעת כי:

"בית המשפט יאזן, לפי הצורך, בין האינטרס של בעלי הדין ובין האינטרס הציבורי; לעניין זה, 'אינטרס ציבורי' – נגישות הציבור למערכת בתי המשפט לרבות קיומו של דיון משפטי צודק, מהיר ויעיל, חיסכון במשאבי זמן ועלויות, מניעת הכרעות סותרות ומניעת שימוש לרעה בהליך השיפוטי".

25. סיכומו של דבר, מכל הטעמים אשר פורטו לעיל- הבקשה נדחית.

26. בשים לב לאופייה וטיבה של הבקשה, המבקשת תישא בהוצאות הבנק בסך 10,000 ₪.

27. המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים ותנתב את התיק לקביעה בפני מותב.

ניתנה והודעה היום, כ' בתמוז תשפ"ה (16 ביולי 2025), בהעדר הצדדים.

חגי ברנר, שופט בכיר